

॥ पत्रं ६१ ॥

तवानुकृतं प्रतिपत्स्यते ।

शकुन्तला । सुष्ठु तावदत्र स्वच्छन्दचारिणी कृतास्मि । याहमस्य पुरुवंशप्रत्ययेन मुखमधोर्हृदयस्थि
तविषस्य हस्ताभ्यासमुपगता ।

॥ पत्रं ७० ॥

शकुन्तला । कथमनेन कितवेन विप्रलब्धास्मि । यूयमपि मां परिदेविनीं परित्यज्यथ ।
गौतमी । वत्स शार्ङ्गरव । अनुगच्छतीयं खलु नः करुणापरिदेविनी शकुन्तला । प्रत्यादेशपरुषे
भर्तारि किं वा मे पुत्री करिष्यति ।

॥ पत्रं ७१ ॥

शकुन्तला । भगवति वसुधे । देहि मे विवरं ।

॥ पत्रं ७२ ॥

प्रतीहारी । इत इतो देवः ।

॥ पत्रं ७३ ॥

रक्षिणौ । अरे कुम्भिल । कथय । कुत्र त्वयैतन्मणिबन्धनोत्कीर्णनामधेयं राजकीयमंगुलीयकं
समासादितं ।

पुरुषः । प्रसीदन्तु भावमिश्राः । अहं नेदृशकर्मकारी ।
प्रथमः । किं खलु शोभनो ब्राह्मण इति कृत्वा राज्ञा प्रतिग्रहो दत्तः ।
पुरुषः । शृणुतेदानीं । अहं शक्रावताराभ्यन्तरवासी धीवरः ।
द्वितीयः । पाटच्चल । किमस्माभिर्जातिं पृष्ठः ।
श्यालः । सूचक । कथयतु सर्वमनुक्रमेण । मैमन्तरा प्रतिबद्धीतं ।
उभौ । यदाबुद्ध आज्ञापयति । कथय ।
पुरुषः । अहं जालोद्गारादिभिर्मत्स्यबन्धनोपायैः कुटुम्बभरणां करोमि ।
श्यालः । विशुद्ध इदानीमाजीवः ।
पुरुषः । भर्तः । मैवं भण ।

॥ पत्रं ७४ ॥

सहजं किल यद्विनिन्दितं
न खलु तत्कर्म विवर्जनीयं ।
पशुमारणाकर्म दारुणा
मनुकम्पामृदुरेव श्रोत्रियः ॥

श्यालः । ततस्ततः ।

पुरुषः । एकस्मिन्दिवसे खण्डशो रोहितमत्स्यो मया कल्पितो यावत् । तस्योदराभ्यन्तर एतद्रत्नभा
सुरमंगुलीयकं दृष्टं । पश्चादहमस्य विक्रयाय दर्शयन्गृहीतो भावमिश्रैः । मारयत वा । मुञ्चत वा ।
अयमस्यागमवृत्तान्तः ।

श्यालः । ज्ञानुक । विस्रगन्धिर्गोघाती मत्स्यबन्ध एव निःसंशयं । अंगुलीयकदर्शनमस्य विमर्ष्टव्यं ।
राजकुलमेव गच्छामः ।